

ledes, at han forfærdes over, at man nu overfører Hovedparten af Mandskabet fra Sjælland til Jylland-Fyn, og han er samtidig inde paa at omtale det Brud, man gør med Forsvarsordningen af 1909. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at vi bryder med Forsvarsordningen af 1909, den opgiver vi fuldstændig og gaar over til en ny Ordning. Men denne Nyordning betyder ikke, at man fører en Hovedpart af Mandskabet fra en Side af Store Bælt til en anden; tværtimod, man søger, som det allerede er paavist baade af den højtærede Indenrigsminister og af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Birke), at lave en Forsvarsordning, hvorved de Mandskabsstyrker, der skal indkaldes Vest for Store Bælt og Øst for Store Bælt, ret nøjagtig kommer til at svare til det værnepligtige Mandskabs Tal i de forskellige Landsdele i Modsætning til Ordningen efter Forsvarslovene af 1909, hvorefter en stor Del af Mandskabet fra Jylland-Fyn skulde overføres til Sjælland.

Den Forfærdelse, som det ærede Medlem gav Udtryk, blev yderligere understreget af det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup), der sagde, at ved den Ordning, som vi her tilsigter at gennemføre, viser vi den stærkeste Mistro — det Ord tror jeg, det ærede Medlem brugte — til vore nærmeste Naboer. Jeg vil gerne paa det skarpeste protestere imod, at der i den Ordning, som foreslaas i de foreliggende Hær- og Flaadeforslag, ligger noget af Mistro til nogen af vore Naboer, absolut ikke. Jeg kan i denne Forbindelse sige til det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds, at naar det ærede Medlem siger, at den arbejdende Befolkning har ingen Interesse i at være med, hvor de blodige Vaaben taler, har det ærede Medlem saa fuldstændig Ret heri. Men han glemmer, at det arbejdende Folk er ikke alene Socialdemokratiet; det ærede Medlem maa vide, at det arbejdende Folk i Danmark er ikke en Samfundsklasse, det er ikke et politisk Parti, men det er — jeg havde nær sagt samtlige Beboere indenfor Danmarks Grænser; hver paa sit Omraade hører med til det arbejdende Folk. Faa i vort Land ønsker at skabe en Hærordning, som tager Sigte paa krigerske Tilstande, hvorved man ønsker paa Forhaand at skabe Mulighed for at kunne spille en Rolle i Alliance med andre. Men de faa, der eventuelt ønsker dette, gaar de ærede Medlemmer i Samarbejde med i dette Øjeblik.

De ærede Medlemmer, ganske særlig det ærede 2det Medlem for 4de Kreds, har sagt, at naar vi skaber en Forsvarsordning som

den, her er Tale om, er det vor absolutte Pligt at tage Hensyn til Sagkundskabens Opfattelse. Nu er det jo lidt vanskeligt at faa fat paa, hvad der er Sagkundskabens Opfattelse, men efter det Foredrag, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Birke) nys har holdt for os, gaar jeg ud fra, at alle er klar over, at der er sagkyndige, ogsaa vel ansete sagkyndige, i vort Land, som er rede til at kalde denne Forsvarsordning for brugbar. Det er imidlertid ret mærkeligt, at de ærede Oppositionspartier i saa høj Grad paakalder Sagkundskaben, da baade det ærede 2det Medlem for 4de Kreds og det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds ved, at en af de ivrigste Talsmænd for deres Opfattelse i Militærkommissionen Gang efter Gang har sagt: Jeg nærer den dybeste Mistillid til Sagkundskaben. Jeg røber ingen Hemmelighed, for det er offentlig fremme, at saadan har det ærede Medlem udtalt sig. Men naar man den ene Dag udtrykker ikke alene personlig, men som Ordfører for sit Parti, at man nærer den dybeste Mistillid til Sagkundskaben, maa man være lidt varsom med den næste Dag at kræve, at andre skal tage ubetinget og udelukkende Hensyn til Sagkundskabens Afgørelse. I øvrigt mener jeg, at saaledes som Forholdene har ligget, har vi fra vor Side taget alt muligt Hensyn til Sagkundskaben. At vi ikke har kunnet efterkomme ethvert Krav og imødekomme ethvert Ønske fra Sagkundskabens Side, er en Sag for sig; men det vilde, som jeg sagde i Gaar, være fuldstændig ugørligt.

Vi var i Gaar lidt inde paa at drøfte Værnepligten. Jeg nævnte i min Tale, at vi fra vor Side bestemte fastholdt, at skulde man have en Hærordning, vilde denne Form for Mandskabets Tilvejebringelse være den eneste rigtige, og jeg begrundede dette. Men andre ærede Medlemmer var af en anden Opfattelse, ganske særlig det ærede 2det Medlem for 4de Kreds. Det ærede Medlem benyttede i sin Argumentation et gammelt, meget agtet og æret Navn, idet han henviste til Grundtvig. Jeg har aldrig haft den Ære at kende denne Mand — jeg ved ikke, hvorvidt det er faldet i det ærede Medlems Lod —, men jeg har kendt noget til Mandens Virksomhed, og det har interesseret mig i de senere Aar at se, at hans Navn saa hyppigt benyttes. Det er kun beklageligt, at Grundtvig har været død i saa mange Aar og har talt om de Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke hans Ord nu bliver draget frem, paa et Tidspunkt, da Forholdene laa helt anderledes, end de nu ligger, og det er slet ikke sikkert,